

שתי משניות ליום משנה שלמה

י"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לרפואת

הילד יואל צבי בן מוריה לרפואה שלמה

הלימוד היומי לעילוי נשמת

רחל אמנו זצ"ל

הרה"ק רבי מנחם נחום ב"ר צבי טווערסקי זצ"ל

הרה"ק רבי אברהם בהג"ר יצחק מתתיהו מסלאנים זצ"ל

משנה ח'

רבינו עובדיה מברטנורא

המוריד את הגלגלים - אופן מרכבותיו,
מתרגמין גלגלי רתיכהו.

בשעת הקדים - בשעת החום רוח הקדים
נושב, ודרך כלי עץ שהם מתבקעים מפני
החום, ומורידין אותם למים והבקעים
מתחברים. והיינו שיחוצו, כמו שיאוצו,
כלומר כדי שיהדקו וידחקו הבקעים זה
בזה.

הרי זה בכי יותן - המים הנתלים בהם
מכשירין הזרעים לקבל טומאה, משום
דניחא ליה שיהיו אותם המים נתלים
בכלי להדק הבקעים.

בשעת היחף - שהבהמה יגעה ועיפה
מטורח הדרך, וכן בשעה שהיא דשה
בתבואה, המים שהיא מעלה ברגליה
לעולם מכשירים הזרעים לקבל טומאה,
לפי שהם לרצון, שהמים יפים לה לצננה
ולקררה. פירוש אחר: בשעת היחף
והדיש, בשעת הקציר רוצה הוא
שהבהמה תרחוץ רגליה בשביל שיהיו
נקיות לדוש התבואה.

המוריד את הגלגלים גלגלי העגלה ואת פלי הפקר העול והמחרשה בשעת
הקדים למים בשביל שיחוצו היינו שנשבה רוח קדים, ונעשה שרב, ודרך כלי העץ
שמתבקעים מחמת החום, ולכן מורידין את כלי העץ למים, והבקעים מתחברים, ומבאר הרב
מברטנורא: 'שיחוצו' כמו שיאוצו, כלומר שמורידים את כלי העץ למים כדי שיהדקו וידחקו
הבקעים זה בזה - **הרי זה בכי יתן** והמים שנוטפים מהם לאחר מכן יש להם דין 'בכי
יותן', ואם נטפו על אוכלים, הם מכשירים אותם לקבל טומאה, לפי שמים אלו הם לרצונו.
המוריד בהמה לשותות מהנהר, המים העולים בפיה - יש להם דין **בכי יתן**
ואם יפלו על אוכלים, מכשירים הם אותם לקבל טומאה, ו**ברגליה** אבל המים שעל רגליה -
אינו בכי יתן אינם מכשירים לקבל טומאה, לפי שמים אלו הם אינם לרצונו, היות שהעפר
נדבק בהם. אולם **אם חשב שיידוחו** שיתנקו **רגליה** במי הנהר, **אף המים העולין**
ברגליה - יש להם דין **בכי יתן** ומכשירים הם לקבל טומאה, שהרי מים אלו הם לרצונו.
בשעת היחף בשעה שיש לבהמה מחלה הנקראת 'יחף', והיא באה מרוב הליכה, שהבהמה
יגעה ועיפה, **והדיש** ובשעה שהבהמה דשה בתבואה, שמלאכה זו מייגעת אותה מאד -
לעולם טמא לעולם המים שברגליה מכשירים לקבל טומאה, לפי שהם לרצונו, שכן המים
יפים לצננה ולקררה ולהסיר ממנה את יגיעתה, וכן חפץ הוא בשעת הדיש שיהיו רגליה נקיות,
כשדשה את התבואה. **הוריד חרש שוטה וקטן** את הבהמה למים, **אף על פי**
שחושב שיידוחו שיתנקו **רגליה** במים - **אינו בכי יתן** אין למים שעל רגליה דין 'בכי
יותן', ואינם מכשירים לקבל טומאה, **שיש להן מעשה, ואין להן מחשבה** שאמנם
אם חרש, שוטה, או קטן, עושים מעשה המעיד על מחשבתם, הרי זה מועיל, אבל מחשבתם בלא
מעשה אינה כלום, והרי במקרה דנן, אין כאן מעשה המוכיח על רצונם שיודחו רגליה, שהרי
סתם הורידו אותה למים, ולכן אין למים שעולים ברגלי הבהמה דין של 'בכי יותן'.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה א'

רבינו עובדיה מברטנורא

השוואה למתכופף לשותות – בפיו ובשפמו הרי הן בכי יותן. היינו טעמא, לפי שאין המים נכנסים לפיו אלא אם כן נוגעים בשפמו תחילה, הלכך אחשביננהו.

הממלא בחבית – המים העולים אחריה, הרי הן בכי יותן, דאי אפשר שיכנס עד שיגעו לאחוריה. אבל הניחה תחת הצנור, אין שלאחריה בכי יותן, דאפשר לקילוח שירד לתוכה ולא יגע לאחוריה.

מכונן על צוארה – מסובב כמין טבעת מקיף לצואר החבית. מכונן לשון הוא עשך ויכוונך (דברים ל"ב).

נתנה לחבית תחת הצנור – לקבל המים. אינן בכי יותן. המים שלאחריה ושחבל. דלא ניחא ליה אלא שיפלו המים לתוכה בלבד.

השוואה המתכופף לשותות מן הנהר או מן המעיין, **המים העולים בפיו ובשפמו** – יש להן דין **בכי יתן** שהרי בהכרח כאשר אדם שותה, עולים מים בפיו ובשפתיו של השותה, ואינם נכנסים לפיו אלא אם כן נוגעים בשפמו תחילה, נמצא שמים אלו הם לרצונו, לפיכך הם מכשירים אוכלים לקבל טומאה, אבל המים העולים: **בְּחֶטְמוֹ, וּבְרִאָשׁוֹ, וּבְזָקְנוֹ - אֵינָן בְּכִי יִתֵּן** לפי שניתן לשותות גם באופן כזה שלא יעלו בהם מים, ונמצא שאינם לרצונו*.

הממלא בחבית אם הוריד חבית בחבל לתוך באר, כדי למלאותה מים, **המים העולים אחריה** היינו המים שנמצאים על דפנות החבית מבחוץ, **ובחבל שהוא מכונן על צוארה** וכן המים הנמצאים על החבל שהוא כרוך סביב צוואר החבית, היינו אותו החלק בחבל שאיתו קשרו את החבל לחבית, **ובחבל שהוא לצרפה** היינו אותו חלק בחבל שאיתו מורידים ואח"כ מושכים ומעלים את החבית לתוך הבור – **הרי זה בכי יתן** היינו שמים אלו מכשירים לקבל טומאה, לפי שהם לרצונו, לפי שאי אפשר שייכנסו המים לחבית אלא אם כן נוגעים בחבל ובאחוריה. שואלת המשנה **כמה הוא צרפה** מהו שיעור (אורך) החבל שהוא לצרכה של החבית?, עונה המשנה: **רבי שמעון בן אלעזר אומר: טפח** יש מפרשים שתנא קמא חולק על רבי שמעון בן אלעזר וסובר, שהכל לפי גודל החבית, ואילו רבי שמעון בן אלעזר סובר שתמיד שיעור החבל שהוא לצרכה הינו טפח, אבל יש מפרשים שרבי שמעון בו אלעזר בא לפרש את דברי תנא קמא ואין הם חולקים. אם **נתנה** הניח את החבית **תחת הצנור** שממנו נוטפים מים מן הגג – המים שעל אחורי החבית ועל החבל **אינן בכי יתן** לפי שרצונו שייכנסו המים רק לתוך החבית, והרי הדבר אפשרי שייכנסו המים רק לתוך החבית מבלי שייגעו באחוריה ובחבל שעליה.

*יש מבארים הטעם שאע"פ שעכשיו כשהוא מתכופף לשותות אי אפשר שלא יגעו המים בהם, אבל אילו היה שותה מתוך כוס, לא היו נוגעים, נמצא שנוגעים לא בדרך שתיה. אולם בפיו ובשפתיו אפילו אם היה שותה מתוך כוס, לא ניתן לשותות מבלי שיגעו בהם המים, וזו דרך שתיה.

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)